

διὰ τὸ πλάτος, ὅτι πὰ ὑπὸ ἴδιωτῶν κατασκευαζόμενα δελτάρια δὲν εἰνε δεκτὰ εἰς κυκλοφορίαν, καὶ ὅτι τὰ πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὰς χώρας τῆς ταχυδρομικῆς ἐνώσεως προωρισμένα δελτάρια δέον νὰ φέρωσιν ἔντυπον τὸ τε σύμβολον τῆς ἀξίας αὐτῶν, τὴν γαλλικὴν ἐπιγραφὴν «Union postale universelle», ὡς καὶ τὸ ὄνομα τῆς χώρας, ἐξ ἣς προέρχονται, γαλλιστί. Η διακρινόντις τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν διπλῶν ἐπιστολικῶν δελταρίων, ἢτοι τῶν δελταρίων μετ' ἀπαντήσεως, ἀφέθη εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας Κυβερνήσεις. Κράτη τινὰ, καίτοι ἔχοντα ἐν χρήσει ταχυδρομικὰ δελτάρια διὰ τὴν ἑστερικὴν ἀνταπόκρισιν, δὲν εἰσήγαγον ἔτι τοιαῦτα διὰ τὴν μετά τῆς ἀλλοδαπῆς. Τὰ ἐλάχιστα τῶν δελταρίων κατέχει ἡ νῆσος Νεοφούνλανδ, ἔχοντα μῆκος μὲν 11 μ. καὶ 4 ἑκατ. τοῦ μέτρου, πλάτος δὲ 7. Εἰσὶ δὲ ταῦτα ἀξιοπαρατήρητα καὶ διὰ τὴν τεχνικὴν σύνθετιν αὐτῶν, καὶ τὸν συνδυασμὸν τῶν ἐπ' αὐτῶν γραμμάτων καὶ κοδημημάτων. Οὐχ ἡτούτον ἀξία μνείας εἶνε καὶ τὰ ἀπλὰ καὶ διπλὰ δελτάρια τῆς δημοκρατίας τῆς Γουατεμάλας, χρώματος ἀνοικτοῦ κιτρίνου ὅντα. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀνω ἡμίσεος τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς φέρουσι κεφαλὴν γυναικὸς ἐν ὠσειδεῖ πλαισίῳ μετ' ἐπιγραφῆς « $\frac{1}{4}$ Quartallo real», περιβαλλομένης δι' ἀνθεμίων, καὶ ὑποκάτω ἐντύπους τὰς λέξεις «Cartas postales de la Republica de Guatemala». "Αλλὰ ἀξία λόγου δελτάρια εἰσὶ τὰ τῆς μικρᾶς γερμανικῆς νήσου Ἐλγολάνδης, τῆς τελούσης ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν κυριαρχίαν, ἔχοντα καλιτεχνικῶς ἐξωγραφημένην τὴν ἔμπροσθεν ἐπιφάνειαν, ἐφ' ἣς ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφὴ «Helgoland» διὰ στοιχείων γοτθικῶν, ἀτινα φαίνονται ὡς καταδύοντα ἐν τῇ θαλάσσῃ, κατώθεν τὰς λέξεις «Union postale universelle» καὶ ἀριστερὰ ἐπὶ τοῦ ἀνω ἀκρου τὰ σήματα τῆς Ἐλγολάνδης καὶ τὴν σφραγίδα τῆς ἀξίας αὐτῶν ἀγγλιστὶ καὶ γερμανιστὶ «5 Farthings = 10 Pfennig». Μόνον τὰ δελτάρια τῆς μικρᾶς ταύτης νήσου καὶ τὰ τῆς Ἰταλίας καὶ Ἐλβετίας φέρουσι τὸ σύμβολον τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ἀνω γωνίας τὰ τῆς Κούβης, Γουατεμάλας, Πορτορίκου καὶ Ἰσπανίας φέρουσι τὸ σύμβολον τῆς ἀξίας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀνωτέρου μέρους, πασῶν δὲ τῶν ἀλλων χωρῶν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ἀνω γωνίας. Ως πρὸς τὰ διπλὰ δελτάρια ἀξίου σημειώσεως εἶνε τοῦτο, ὅτι ἐκ πασῶν τῶν χωρῶν μόνον τὰ τῆς Φιλλανδίας καὶ Σουηδίας εἰσὶ συνημμένα οὐχὶ κατὰ τὴν πλατεῖαν πλευρῶν αὐτῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν στενότεραν.

Εἶνε ὅλως οὐδαμινοῦ χαρακτήρος ὁ ἀνθρώπος ὁ μὴ ἔχων ἐν τινὰ τὴν χαρακτήρα.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο πρίγκηψ ῥῆς *** προσεκάλεσε τὸν διάσημον ιατρὸν Φ* εἰς τινὰ ἀσθένειαν τῆς συζύγου του.

— Πρέπει νὰ εἰσθε εὐχαριστημένος, ίατρέ, εἶπεν ἡ Α. Υ., ὅτι σᾶς προσεκάλεσα νὰ διῆτε τὴν ποιητικήσσαν· αὐτὸς θὰ σᾶς κάμη μεγάλο ὄνομα.

— Εὖν δὲν εἶχα ἥδη τὸ ὄνομα, ἀπήντησεν ἡ σύζυγος ὁ ίατρός, δὲν θὰ ἡμην ἐδῶ τῷρα.

* *

Ο 'Αγαθόπουλος ἀποφασίζει νὰ προσφέρῃ μίαν Κυριακὴν εἰς τὴν οἰκογένειάν του τὴν ἔκτακτον διασκέδασιν τῆς δι' ἀμάξης περιδιαβάσεως ἐν τῇ πόλει, καὶ πρὸς τοῦτο ἐνοικιάζει ἀμάξαν μὲ τὴν ὄδαν.

Ο ἀμάξηλάτης, ἀμα ἐγκαθιδρύθη ἡ οἰκογένεια ἐν τῇ ἀμάξῃ, κινεῖ τοὺς ἵππους του εἰς καλπασμὸν διὰ τῶν ὄδων.

— "Ε, ἔ! κατί μεγάλη φόρα πῆρες; φωνάζει δι' Ἀγαθόπουλος πρὸς τὸν ἀμάξηλάτην. Κατὰ ποὺ τρέχεις ἔτσι, ἡ ώρα θὰ περάσῃ πολὺ γρηγορώτερα.

* *

"Ἐν τινὶ σκηνῇ ίταλικῆς κωμῳδίας ὁ Μεζέζετίνος ἐμφανίζεται κρύπτων τι ὑπὸ τὸν μανδύαν του.

Ο 'Αρλεκίνος τὸν ἐρωτᾷ:

— Τί κρατεῖς αὐτοῦ;

— Ἐνα μαχαρί, ἀποκρίνεται ἐκεῖνος.

Ο 'Αρλεκίνος ἐρευνᾷ καὶ ἀνακαλύπτει μίαν φιάλην. Τὴν ἀρπάζει, πίνει τὸ περιεχόμενον καὶ ἀποδίδων αὐτὴν εἰς τὸν ιδιοκτήτην λέγει·

— Νά, πάρ' τὸ θηκάρι!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

"Αμα ποὺ γένη τὸ κακὸν κι' οὐτ' ἔχει θεραπείαν, ἀν πάρης τὸν ἀπόφασιν, δι πόνος τελείνει.

Τὸ νὰ θρηνῇς ἔνα κακὸν ποὺ πέρασε καὶ πάγις, εἶναι δι τρόπος νὰ ζητῇς νέον κακὸν νὰ φέρῃς.

"Ο, τι δὲν ἔχεις γλυτωμόν ἀν σου τὸ πάρ' τὸ τύχη,

τὴν τύχην τὴν περιγελάς, ὑπομονὴν ἀν δειξῆς.

"Ἐνας κλεμμένος ποὺ γελᾷ κατέι ἀπ' τὸν κλέπτην κλέπτει.

ἀν ὅμως κλαίῃ τοῦ κακοῦ, τὸν ἔχυτόν του κλέπτει.

(Σαικσπεῖρος).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ο ἐν Σμύρνῃ ὁμογενῆς ιατρὸς καὶ φίλος τῆς «Ἐστίας» κ. Μ. Π. Κοσσονῆς λαζών ἀφορμὴν ἐκ τοῦ ἐν τῷ φύλλῳ 410 (σελ. 715) τῆς «Ἐστίας» δημοσιευθέντος ἀνεκδότου περὶ συγειδήσεως τῶν ζῷων κατὰ τὴν διήγησιν τοῦ Κλαυ-

δίου Βερνάρδου, ἐπιστέλλει ἡμῖν τὰς κατωτέρω περιέργους παρατηρήσεις, δι’ ὧν ἐνισχύεται ἔτι μᾶλλον ἡ ἐκ τῆς παρατηρήσεως τοῦ περιωνύμου Γάλλου φυσιολόγου γνώμη περὶ συνειδησεως τῶν ζώων.

«Τὴν πρώιαν τῆς 8 ληξαντος, Οκτωβρίου εὐρισκόμενος ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ μου ἦκανε τὰς ἀγρίκας φωνὰς τῶν τριῶν γαλῶν μου, ἐν ἡ πρεθυτέρᾳ, προμήτωρ ἐννεαέτις, ἥλθε πρὸς ἐμὲ θλιβερῶς νικουρίζουσα. Ἐγερθεὶς διὰ τὸ ἀσύνηθες τοῦ πράγματος, ἀπετάθην πρὸς αὐτὴν ζητῶν νὰ μακτεύσω τὴν αἰτίαν τῶν φωνῶν της, ὅτε ὀλίγον ἀπωτέρῳ παρετήρησα καὶ τὴν κόρην της, ἣτις ἀτενίζουσά με ἐφώναζεν ἐπίστης. Προύχωρησα λοιπὸν πρὸς αὐτὰς, αὐταὶ δὲ ἐπιστραφεῖσαι προεπορεύοντο ὁδηγοῦσαί με, ἔως οὐ ἐφθάσαμεν εἰς ἐν παράθυρον τοῦ μαγειρείου, δηπισθεν τοῦ ὅποιου ὑπάρχει βαθὺς βόθρος τῆς οἰκίας, ἐξ οὗ ἡκούοντο αἱ κλαυθμηραὶ φωναὶ τῆς μικρᾶς ἐγγονᾶς καὶ κόρης τῶν δύο γαλῶν, ἣτις ἔτι μᾶλλον ἐπέτεινε τὰς κραυγὰς της ἀμαὶ ἐνόησεν ὅτι ἐπεχειροῦμεν τὴν ἀνέλκυσίν της. Ἐπειδὴ δ’ ἥτο ἀδύνατον νὰ τὸ κατορθώσῃ ἡ ίδια ἡ τῇ βοηθείᾳ τῶν προγόνων της, ἀνηρτήσαμεν ἀνωθεν τεμάχιον ὑφάσματος, ἐφ’ οὐ ἡ γαλῆ ἀνερριγήθη ἀμαὶ δ’ ἀναβάσαν ἥρχισαν αἱ δύο ἀλλαὶ νὰ λείγωσιν, ἐκφράζουσαι οὔτε τὴν χαράν των ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ της. Ἐξετάσας πῶς ἡ μικρὰ γαλῆ ἔπεσεν εἰς τὸν βόθρον ἔμαθον ὅτι ἡ μαγειρείσσα ἔρριψεν αὐτὴν ἐκεῖ πρὸς τιμωρίαν ἡ ἐκδίκησιν. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας διέταξα καὶ ἔρριψαν ἐκ νέου εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τὴν γαλῆν, καὶ ἀμέσως καὶ αἱ τρεῖς ἥρχισαν τὰς αὐτὰς ὡς πρότερον φωνάς.»

«Ἴδού δὲ καὶ ἀλλο περιεργότερον ἔτι παράδειγμα. Ο πολύπειρος ιατρὸς κ. Μ. Μασγανᾶς μοὶ ἔβεβαίου ὅτι ἐν τῇ ἐπαύλει του εἰς Σεβδίκιον γαλῆ ἔγκυος οὖσα καὶ καταληφθεῖσα ὑπὸ ὡδίνων ἔκειτο χαμαὶ γοερῶς φωνάζουσα. Τοῦτο ἴδουσα ἀλλη γαλῆ προσῆλθε καὶ κατακλιθεῖσα κατὰ τὴν αὐτὴν θέσιν ἐνηγκαλίσθη τὴν τίκτουσαν, καὶ διὰ τῶν ἐμπροσθίων αὐτῆς ποδῶν ἔσφιγγες τὴν κοιλίαν αὐτῆς, ὡσεὶ θέλουσα νὰ διευκολύνῃ αὐτῇ τὸν τοκετόν. Ἐκπληκτος ἐπὶ τούτῳ ὁ κ. Μασγανᾶς προσεκάλεσε καὶ ἀλλους, εἰς οὓς ἐπέδειξε τὸ πρωτοφανὲς θέαμα γαλῆς καθήκοντα μακίας ἐκτελούσης.»

...

Βραχεῖα διατριβὴ ἐκδοθεῖσα ἐν Λονδίνῳ ἐπέρρωσεν ὅταν ὁ Δίκενς ἔγραψεν ἀλλούτε περὶ τῶν πτωχῶν τῆς ἀγγλικῆς πρωτευούσης. Ἐν τοῖς ἀφεστῶσι προστείοις ὑπάρχουσιν ἐτοιμάρροποι καὶ παντάπασιν ἡμελημέναι οἰκίαι, αἴτινες κενοῦνται μὲν ὡς ἀκατοίκητοι, δὲν κατεδαφίζονται δὲ, ἀλλ’ ἀγοράζονται ὑπὸ κερδοσκόπων, ἐνοικιαζόντων αὐτὰς εἰς τὰ περιτρίμματα τῆς

κοινωνίας, κερδεινόντων δὲ 50 καὶ 60 τοὺς 100. Ἡ ἐνθάδε ἐλεεινότης, διαφθορὰ καὶ ἀποκτήνωσις διεγείρει βιδελυγμάτων, συμπάθειαν καὶ αἰσχύνην. «Ο γάμος εἶνε θερμὸς ἄγνωστος· ὁ ἐρωτῶν ἀνδρες καὶ γυναῖκες ἂν ἥλθον εἰς γχμούς κοινωνίαν κατὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ νύμια, καταχειλίσται ὡς βλάστη. Οὐδεὶς οὔτε ἐπίσταται τί εἶνε νόμιμος γάμος, οὔτε σκέπτεται ἐπὶ τούτου, οὔτε τὸν προσδοκᾷ. Ἡ αἱμοτικής ὑπάρχει συνηθεστάτη· οὐδὲν εἰδός κακίας καὶ ἀσελγείας σκανδαλίζει ἔτι τοὺς περιοίκους. Τὰ φυιλότατα τῶν κακουργημάτων συζητοῦνται ἡ ἀναφέρονται μετὰ καταπληκτικῆς ἀδιαφορίας. Ἐν ταῖς ἀγυιαῖς περιφέρονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺν ἀλέπται λωποδύται, ἀσεμνα γύναια, καὶ κακούργοι δραπετεύσαντες ἐκ τῆς εἰρητῆς. Ἐν ὅπατες, δὲς οὐδεμία οὐδέποτε φωτίζει ἥλιος ἀκτίς, συνωστίζονται ἀνδρες, γυναῖκες, παιδία, ημίγυμνοι καὶ πάσχοντες ὑπὸ εὐλογίας, κοκκίνων ἐξανθημάτων καὶ ἀλλων μιασματικῶν νόσων. Ἡ ἀποφορὰ εἶνε ἀφρότος καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς. Τόροι, Οὐργκιοι καὶ δημοσιογράφοι συμβουλεύονται ἀλλήλοις, διὰ τίνος μεθόδου δύναται νὰ ἀρθῇ ἡ τούλαχιστον περισταλῆ κακὸν, ἀτιμάζον τὴν πλουσιωτάτην τῶν πόλεων τῆς ὑφηλίου· πάρασκευάζει δὲ καὶ ἡ κυβέρνησις οἰκεῖον νομοσχέδιον.

...

Τὰ καθ’ ἐκάστην εἰς Λονδίνον ἀφικνούμενα τηλεγραφήματα συνέποσσοῦντο ἐν ἔτει μὲν 1870 εἰς 12,000, ἐν ἔτει δὲ 1883 εἰς 50,000. Ο δ’ ἀριθμὸς τῶν ἐντὸς τῆς πόλεως διαβιβάζομένων τηλεγραφημάτων, ἀπὸ μιᾶς αὐτῆς συνοικίας εἰς ἀλλην, ἀνῆλθε κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀπὸ 400 εἰς 6,000 καθ’ ἡμέραν.

...

Ἐν ἔτει 1882 ἰδρύθησαν ἐν Μεγάλῃ Βρετανίᾳ 1561 μετοχικαὶ Ἐταιρίαι ἔχουσαι ὄνομαστικὰ κεφάλαια ἐν ὅλω 254,244,331 λιρῶν στερλινῶν.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἐξέλειψες τῶν ἐξ ἑλαίου κηλείων ἐπὶ χάρτου.

Ἐὰν ἐπὶ φύλλου χάρτου ἐγγράφου ἡ ἐπὶ φύλλων βιβλίου πέσηται, δύνασθε ν’ ἀφιέρσητε τὰς κηλείδας, ἀν ἀναμιέντης σάπωνα ἡ καὶ ἀπλοῦν σκπωνύρων μετὰ τετριμμένης κρητίδος (τιμπισίρ) καὶ τὸν ἐκ τῆς ἀναμιέζεως ταύτης πηλὸν οὐχὶ πολὺ πυκνὸν θέστε ἐπὶ τῆς κηλείδος καὶ ἀφήσετε μέχρις ἀποξηράνσεως. Είτα ἀφιέρετε διὰ μαχαιρίου καὶ ἀποπλύνετε τὸ μέρος διὰ θερμοῦ ὅπατος.